

Konec školního roku se kvapem přiblížil a s ním i období výletů.

Mateřská škola

Stalo se již tradicí, že jedno červnové dopoledne se změní naše školička „v indiánskou osadu“.

Ani v letošním roce tomu nebylo jinak. Vše začalo důkladnou přípravou ve školce. Vlastnoručně jsme si vyrobili čelenky, korále a vyzdobili trička indiánskými motivy. Ve třídě zněla indiánská říkadla, písničky a zejména dotazy dětí „Kdy už půjdeme?“.

Když bylo vše připraveno, mohl velký indiánský den začít.

Ráno jsme se sešli v naší „malé osadě“. Nastala velká proměna - oblékli jsme si indiánská trička, navlékli korále, nasadili čelenky a vzájemně si pomalovali obličej. Indiánské malování si nejvíce užívaly děti při malování tváří paní učitelky a paní kuchařky. A najednou to tady bylo „osada plná indiánů a indiánek“. Ještě než jsme vyrazili na indiánskou stezku, nastal důležitý okamžik „fotografování u indiánského totemu“.

Naše indiánská rodina se rozdělila na dvě skupiny a cesta indiánskou stezkou za pokladem začala. První vyrazili naši nejstarší. Značili cestu barevnými fáborky a šipkami, ukrývali dopisy s úkoly. Poslední dopis s obsahem „Najděte poklad“ byl schovaný na konci cesty u tábora pana Krause. Sladký poklad byl ukryt a teď zbývalo ještě najít místo pro úkryt indiánů. Druhá skupina indiánů je následovala. Cestou jsme splnili úkoly, na konci jsme našli vytoužený poklad a naše kamarády.

Nastal čas oběda. Po dlouhé cestě přišel vhod na ohni pečený buřtík s chlebem a hořčicí.

„To byla ale dobrotá“, ozývalo se mezi malými indiány.

Když jsme měli plná břicha, nesměly chybět ani indiánské hry, které jsme si společně užili.

Celé dopoledne jsme ukončili indiánským pozdravem na rozloučenou. Posbírali jsme své batůžky a vydali se na cestu zpět.

Sluníčko nás hřálo do zad a nám se pěkně šlapalo do školky a všichni jsme se už těšili na příští „indiánskou stezku“.

Ivana Klepsová
učitelka MŠ

Základní škola

Školní výlet

Školní rok se blíží k svému konci a červnové slunce láká do přírody. Je třeba „vyčistit si hlavu“. Přijímáme tedy pozvání regionálního historika p. Libora Marka z Přimdy a vyrážíme na dlouho všemi očekávaný školní výlet.

Cesta autobusem utíká a hlavičky žáků jsou plné otázek: Jaké to dnes bude? Zaujme nějaké dobrodružství? Na Přimdě už čeká náš průvodce a seznamuje nás s plánem výpravy po památkách tohoto kraje. První cíl už vyčuhuje z lesa – zřícenina hradu. Šlapeme do kopce s menšími zastávkami, na kterých se seznamujeme s historií hradu a nasloucháme zdejšímu pověstem. Po zdolání výšky 140 metrů je nám odměnou krásný výhled na samotné město. Je čas si odpočinout a odměnit se pořádnou svačinou. Posílnění prohlédneme zbytky nejstaršího kamenného hradu v Čechách a dovídáme se další zajímavosti. Nechybí rozptýlení v podobě střelby z luku

